

Rahat Taştemirova

(1962)

Bişkek Sosyal Bilimler Üniversitesi'nde öğretim üyesidir.

Şiirler

* * *

Esimde... apakemdin aytkan sözü
"Ir cazgım, sen cazışın kerek - degen.
Antkeni, sen kursakta ekeniñde
Tüşümdö süylöşkönümün torgoy menen.

Apake, keçirip koy, sen eñsegen,
Sayragan torgoyuñ men bolo albadım.
Akındık biyik, aruu altın şakka,
Necedir daap barıp kono albadım.

Ce senin oşol tüşüñ kıska bolup,
Süylösköndö kaldıñ beken, mookum kanbay.
Bayagünü torgoyuñ, kızılın maga
Karap koyduñ, üşürünüp arman barday.

Cok apa, kapalanba ırlar tögöm,
Col cürüp, cada kalsa uktap catıp.
Sen bilgen, azdektegen torgoyuñdun
Takır ele kalganı cok tili katıp.
Çaşoodo bir çoñ akın bolbosom da,
Ötöm go özüm üçün ırlar cazıp.

KÜZGÜ CALBIRAK

Erke celge boyun karmap turalbay,
Bir calbırak cerdi közdöy kuladı ay.
Eski ketet, eelep ordun canılar,
Kara, kızık bul düynönün kuramı ay.

Al calbırak oygo salıp özümdü,
Ketkenine öküngöndöy sezildi.
Kapıray ay, calgız küzgü calbırak,
Udurguttu nege mınça sezimdi.

Al antkeni, mıyzamı oşol çaşoonun,
Kelgenderge orundardı berebiz.
Tirüülüktün döñgölögün aylantıp,
Adam bolup, doorlar çaşap kelebiz.

İşi kılıp, ulansınçı bütpöstük,
Almaşılıp eski orduna cañılık,
Ey, adamzat, ördü közdöy sapar tart,
Akıl-eske biyiktiktir bağıntıp.

* * *

Aklımda... anneciğimin söylediği söz,
"Şiir yazsan, senin yazman lazım,
Çünkü sen daha karnımdayken,
Düşümdö konuşmuştum serçeyle."

Anneciğim, affet, senin çok istediğin,
Öten serçe ben olamadım.
Şairliğin yüksek, saf altından dalına,
Nedense cesaret edip de gidip konamadım.

Ya da senin o düşün kısa olup,
Konuştuğun zaman kaldım mı sesine doyamayıp?
Geçen gün serçen, kızın bana,
Baktın ah çekip bir arzu içinde ukde kalmış gibi.

Hayır, anne, üzülme, şiirler yazacağım,
Yoldayken, hattâ uyurken.
Senin bildiğin, yücelttiğin serçenin,
Kalmadı dili kaskatı kesilip.
Hayatta büyük bir şair olmasam da,
Yaşar giderim kendim için şiirler yazarak.

GÜZ YAPRAĞI

Şımarık yele karşı koyamayıp,
Bir yaprak yeri hedef alıp düştü.
Eski gider, alıp yerini yeniler,
Bak, ilginç bu dünyanın düzeni.

O yaprak düşündürüp beni,
Gidişine pişman olmuş gibiydi.
Hayallah, yalnız güz yaprağı,
Dalgalandırdı neden bu kadar hissi?

O çünkü, kanunu böyledir yaşamın,
Gelenlere yerimizi veririz.
Dirliğin tekerleğini döndürüp,
İnsan olup, devirler yaşıyoruz.

Kısacası, devam etsin bitmezlik,
Değişip eski yerine yenilik.
Ey, insanoğlu, yükseğe doğru yol al,
Akla yüceliktir boyun eğdirip.